

[Ministeren for offentlige arbejder.]

privat finansiering af Store-Bæltsforbindelsen, må jeg altså hertil sige, at det vil være for tidligt at fremsætte et sådant lovforslag om privat finansiering.

Hvis der med forslaget skal lægges op til en principbeslutning om bygningen af den faste forbindelse, må dette efter min formening afvises på nærværende tidspunkt, fordi de forberedende arbejder, som foregår i henhold til loven af 1961, ikke er bragt så langt frem, at der er grundlag for at give en sådan beslutning noget reelt bindende indhold. Hvis forslaget derimod ikke skal indebære en endelig beslutning om anlæggets gennemførelse, bør det afvises, fordi der ikke er grundlag for realistiske forhandlinger med eventuelle tilbudsgivere. For at en tilbudsgiver kan have en reel baggrund for at byde, må han bl. a. have oplysninger om, hvornår et eventuelt anlæg kan gennemføres, og om dets nærmere udformning, oplysninger om kombinerede anlæg eller vej alene, oplysninger om fordeling af afgiftsbyrderne på vej- og banetrafik samt meget mere. Hvis en tilbudsgiver alligevel skulle fremsætte et bindende tilbud nu, måtte han derfor tage så mange forbehold, om jeg så må sige: indarbejde en så stor sikkerhedsmargen i tilbuddet, at dette ville blive mindre fordelagtigt for det danske samfund.

Til de nærmere bestemmelser i det foreliggende forslag skal jeg i øvrigt bemærke, at der vil kunne være betænkeligheder ved at antage tilbud fra samme tilbudsgiver på såvel finansiering som udførelse af anlægget. Det er i øvrigt, som jeg tidligere har fremhævet, min bestemte opfattelse, at finansieringen ikke bør ske på en måde, der udelukker udbydelse af arbejdet i licitation. Det er jo i sidste instans hovedsagelig den danske befolkning, der gennem taksterne kommer til at betale anlægget, uanset om det finansieres privat.

For kort at ridse min stilling op: jeg står naturligvis åben over for spørgsmål om privat finansiering. Vi er i ministeriets arbejdsudvalg til rådighed med alle foreliggende oplysninger til brug for interesserede finansgrupper, men jeg mener ikke, at en lov med så ubestemt et indhold, som den alene ville kunne få nu, ville give yderligere muligheder for at fremme udførelsen af dette store anlæg.

Ordføreren for forslagsstillerne (Ninn-Hansen): Ministeren gav i sit svar til vort forslag en redegørelse for det hidtidige arbejde, og denne redegørelse vil jeg gerne takke for.

Jeg forstod ministerens svar således, at ministeren i dag må afvise forslaget i den foreliggende form, men jeg lagde også mærke til ministerens understregning af, at det skyldes tidsbestemmelserne i forslaget, og at ministeren ikke for tiden kan give tilslutning hverken til en principbeslutning eller til det øvrige indhold af det forslag, vi har fremsat. Og da ministeren i øvrigt stillede spørgsmålet om vort formål med forslaget, skal jeg kort trække det op.

Vort formål med at fremsætte dette forslag er for det første at opnå en beslutning om, at den faste forbindelse imellem Sjælland og Fyn skal etableres. Vi mener af de grunde, der er nævnt i fremsættelsestalen, at det er nødvendigt; det er nødvendigt af nationale grunde, af hensyn til provinsen og af hensyn til erhvervenes konkurrencedygtighed, at vi får etableret en fast forbindelse imellem Sjælland og Fyn.

Vort andet formål med forslaget er at sikre, at Store-Bæltsforbindelsen får en førsteprioritet blandt vore broopgaver, og vi anser det for nødvendigt, at dette bliver fastslået så stærkt som muligt. Jeg ved, at der under tidligere forhandlinger i det høje ting fra mange sider — vi må anse det for at være fra et flertal — er givet tilslutning til den opfattelse, at Store-Bæltsbrospørgsmålet skulle løses forud for de andre broopgaver. Men vi ser også, at andre opfattelser kommer frem nu, og det er mit indtryk, at man er stærkt fremme med seriøse overvejelser angående etablering af andre broforbindelser; jeg tænker her på såvel Øresundsbroen som en bro til Femern. Vi ved, at de sidstnævnte broopgaver kan løses hurtigere, da det er mindre opgaver end Store-Bæltsbroen. Netop derfor anser vi det for nødvendigt, at vi nu får fastlagt, at man fra den danske stats side og fra folketingets side ønsker at give Store-Bæltsforbindelsen førsteprioritet.

Jeg henviser i øvrigt til udenrigsministerens bemærkninger i en tale under Nordisk Råd sidste session. Man kunne heraf forstå, at udenrigsministeren regner med, at man inden for et kortere åremål — jeg